

Beroep op 14 juni 2002 ingesteld door Laurent Piau tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-193/02)

(2002/C 219/51)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 14 juni 2002 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door Laurent Piau, woonachtig te Nantes (Frankrijk), vertegenwoordigd door Marguerite Fauconnet, advocaat.

Verzoeker concludeert dat het Gerecht behage:

- de beschikking van de Commissie van 15 april 2002 nietig te verklaren;
- de Commissie in de kosten te veroordelen.

Middelen en voornaamste argumenten

Op 23 maart 1998 heeft verzoeker een klacht ingediend bij de Commissie, stellende dat de door de FIFA toegepaste regels op voetbalmakelaars in strijd waren met het gemeenschapsrecht. Deze klacht is geregistreerd door de Commissie, die een grondig onderzoek heeft ingesteld. Aangezien hij niets meer omtrent zijn dossier vernam, heeft verzoeker de Commissie op 31 januari 2001 een aanmaningsbrief gezonden, waarna hij op 31 mei 2001 een beroep wegens nalaten heeft ingesteld (zaak T-121/01, PB 2001, C 227, blz. 30). Op 3 augustus 2001 heeft de Commissie de verzoekende partij een brief gezonden, waarin zij haar voornemen kenbaar maakte om de ingediende klacht af te wijzen. Nadat verzoeker zijn opmerkingen hierover had kenbaar gemaakt, heeft de Commissie zijn verzoek afgewezen op grond dat de meest restrictieve bepalingen naar aanleiding van de gevolgde procedure zijn ingetrokken. In de onderhavige procedure komt verzoeker tegen laatstgenoemde beschikking op.

Tot staving van zijn beroep beroept verzoeker zich allereerst op een kennelijk onjuiste beoordeling feitelijk en rechtens. Volgens hem is de stelling van de Commissie dat de meest restrictieve bepalingen van het FIFA-reglement zijn ingetrokken, onjuist. Voorts zijn ook de andere aspecten van de regelgeving niet correct beoordeeld.

Verzoeker voert in de tweede plaats aan, dat de beschikking wordt gekenmerkt door een motiveringsgebrek. Volgens hem heeft de Commissie de klacht niet onderzocht op basis van artikel 82 EG-Verdrag en heeft zij de afwijzing ervan niet gemotiveerd. De FIFA zou een machtspositie op de voetbalmarkt innemen en misbruik maken van haar positie op de aanverwante markt voor transfers van spelers.

Verzoeker stelt verder dat sprake is van een beoordelingsfout, omdat de regelgeving van de FIFA zijns inziens niet strookt met artikel 81 EG-Verdrag en zij niet in aanmerking kan komen voor een vrijstelling op basis van het derde lid van deze bepaling.

Verzoeker stelt tenslotte, dat de Commissie artikel 49 EG-Verdrag heeft geschonden. Zij zou namelijk niet bevoegd zijn op impliciete wijze regelgevende bevoegdheid toe te kennen, inhoudend dat de FIFA diploma's mag afgeven.

Beroep, op 28 juni 2002 ingesteld door MTU Friedrichshafen GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-196/02)

(2002/C 219/52)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 28 juni 2002 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door MTU Friedrichshafen GmbH, gevestigd te Friedrichshafen (Duitsland), vertegenwoordigd door F. Montag en T. Lübbig, advocaten.

Verzoekster concludeert dat het Gerecht behage:

- artikel 3, lid 2, van de beschikking van de Commissie van 9 april 2002 betreffende staatssteun van Duitsland aan SKL Motoren- und Systembautechnik GmbH nietig te verklaren voorzover Duitsland daarbij wordt verplicht een bedrag van 2,71 miljoen euro (5,30 miljoen DEM) terug te vorderen van MTU Motoren- und Turbinen-Union Friedrichshafen GmbH;
- verweerster te verwijzen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Met haar beroep komt verzoekster op tegen artikel 3, lid 2, van de bestreden beschikking, waarbij de Commissie de Bondsrepubliek Duitsland verplicht een bedrag van 2,71 miljoen euro van haar terug te vorderen. Zij stelt dat de aan artikel 3, lid 2, van de bestreden beschikking ten grondslag liggende vaststellingen van de Commissie in verschillende opzichten zowel inhoudelijk als formeel gebreken vertonen.

Verzoekster voert aan dat het door de Commissie jegens haar geformuleerde verwijt van steunverlening alleen berust op de bewering dat verzoekster op basis van een wederkerige licentie- en samenwerkingsovereenkomst uit 1997 bepaalde knowhow heeft gekocht van SKL Motoren- und Systembautechnik GmbH („SKL-M”) tegen een „prijs” van 6,71 miljoen euro ofschoon de ontwikkeling van die knowhow SKL-M in feite veel meer heeft gekost. Verzoekster heeft evenwel alleen het recht op gebruik van de knowhow verworven en de door haar aan SKL-M betaalde vergoeding bedroeg veel meer dan de reële waarde van de knowhow. Er was dus geen sprake van een eenzijdige bevoordeling van verzoekster, zodat niet was voldaan aan de voorwaarde voor toepassing van artikel 87, lid 1, EG.

Verder stelt verzoekster dat de Commissie niet aannemelijk heeft gemaakt dat de houding van SKL-M bij het sluiten van de licentie- en samenwerkingsovereenkomst of bij het akkoord tussen verzoekster en de curator van het faillissement van SKL-M in 2000 aan de staat is toe te rekenen.

Voorts heeft verzoekster geen eenzijdige begunstiging gekregen die een concurrentievoordeel zou kunnen opleveren, een voorwaarde om van steun te kunnen spreken. Bovendien heeft de Commissie niet aangetoond dat er sprake is van een ongunstige beïnvloeding van de handel of van een daadwerkelijke of potentiële vervalsing van de mededinging op de markten waarop verzoekster actief is.

Ten slotte stelt verzoekster dat de Commissie de ambtshalve op haar rustende verplichting tot onpartijdig en onvolledig onderzoek van de feiten niet is nagekomen door alleen rekening te houden met de niet-onderbouwde verklaringen van de curator.

Beroep, op 5 juli 2002 ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door B. Salvador Garcia**(Zaak T-205/02)**

(2002/C 219/53)

(Procestaal: Spaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 4 juli 2002 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door B. Salvador Garcia woonachtig te Brussel, vertegenwoordigd door R. Garcia Gallardo Gil-Fournier en J. Guillem Carrau.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag van 27 maart 2002 waarbij haar het recht op de ontheemdingstoelage en dus alle daarmee verband houdende toelagen werd geweigerd;
- verweerster te verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster komt op tegen de weigering van het tot aanstelling bevoegd gezag om haar de ontheemdingstoelage en dus alle daarmee verband houdende toelagen (artikel 4, bijlage VII bij het Statuut) toe te kennen.

Tot staving van haar argumenten stelt zij:

- kennelijke fout bij de beoordeling van de feiten, omdat in het betwiste besluit haar werk voor een commissie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest niet als „diensten verricht voor een andere staat” en haar werk voor het Europees Parlement niet als „diensten voor een internationale organisatie” worden beschouwd.
- schending van de motiveringsplicht.
- schending van het beginsel van gelijke behandeling, omdat het tot aanstelling bevoegd gezag in wezen gelijke persoonlijke omstandigheden ongelijk heeft behandeld.